Ч. 75. Неділя 16 (3) цьвітня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Полагодженє нового закона войскового — Гостина короля Петра сербского у Відни. — Відповідь Столипина на інтерпеляцию. — Заворушеня виноградників в Шампанії. — Ворохобня в Альбанії.

Мадярска часопись „Az Ujsag“ доносить, що важна справа приналежности Босни і Герцеґовини до монархії творить одну з трудностий в полагодженю нового закона войскового. Справа приналежности тих країв до монархії стрітила просто противні погляди правительства австрийского і угорского. Розходить ся отже о винайденє такого способу, котрий не пересуджував би пізнійшого парляментарного рішеня, чи ті краї належать до Австрії чи до Угорщини.

„Neues Wiener Abendblatt“ доносить, що гостина сербского короля Петра на австро-угорскім дворі є певною річию. Конференциї в тій справі вів сербский міністер справ заграничних і сербский посол у Відни Юрий Симич. Королеви Петрови розходило ся о те, аби перед своєю гостиною в Парижи міг зложити урядову візиту у Відни. Подорож до Парижа назначено на червень, тому яко реченець приїзду короля Петра до Австрії назначено май. Під конець мая цісар наміряє удати ся до Будапешту, отже не знати ще, чи король Петро приїде до Будапешту чи до Відня.

„Neues Wiener Abendblatt“ додає до тої вісти депешу з Білграду, після котрої король Петро наміряє з нагоди своїх імянин помилувати всїх австро-угорских підданих засуджених в Сербії за політичні злочини. Вісти о принятю короля Петра на віденьскім дворі не повторили инші часописи. „Neue fr. Presse“ каже, що в урядових кругах доси о тім не знають.

На вчерашнім засіданю российскої Ради державної, що відповідає нашій палаті панів, відповідав президент міністрів Столипин на інтерпеляцию, внесену з причини нарушеня правительством конституциї при нагоді введеня закона о земствах на Литві і Руси на підставі § 87 основних законів. Столипин сказав:

Коли заведенє закона о земствах в західних ґуберніях в дорозі § 87 основних законів противить ся конституциї, то приймаю на себе одвічальність. При переведеню того предложеня правительство руководило ся виключно взглядами на державну конечність, а не хотіли зовсім показувати раді державній якогось легковаженя.

Законодатні інституциї не мають права видавати суду о справах адміністрацийних, анї ставити до ради міністрів інтерпеляциї о нарушенє закона. Вправдї § 87 не сотворений на то, аби спиняти правильний хід законодавства і може бути примінений лиш в надзвичайних случаях, але в поглядах на ту справу між правительством а авторами інтерпеляциї нема властиво ріжниці. Розходить ся лиш о те, що рада державна гадає, що ті надзвичайні обставини мусять настати по перерві нарад ради державної і Думи, а правительство знов гадає, що такі обставини можуть настати і перед перервою тих нарад. Погляд правительства оправданий в российских законах основних і в творах найвизначнійших европейских правників, як також опертий на практиці инших европейских держав.

В західній Европі вже кілька разів лучало ся, що розвязувано палату для виданя законів подібно як тепер в Росиї в дорозї §. 87. Обмеженє права корони в оповіщуваню серед надзвичайних обставин розпоряджень, було би обмеженєм, якого нїгде нема і утворило би небезпечність законодатну. Честне правительство не може до того прихилити ся.

Відповідь свою закінчив заявою, що й на будуче означуванє надзвичайних обставин буде прислугувати коронї.

Відповідь відкинула рада державна 99 го-

---

10)

ПРИГОДИ БРИҐАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З англійского — Конана Дойле.

(Дальше).

Коли я знов прийшов до сьвідомости, держало мене під рамена двох вояків французских, а в голові гуділо менї як в млинї. Я зірвав ся і поглянув довкола себе.

Тинк із стелї злетів, поломана обстава лежала довкола, але діри не було ніякої. Мури старого монастиря були справдї так сильні, що крім кількох незначних щілин, той вибух порохового маґазину не зробив їм ніякої поважної школи.

Мимо того вибух викликав серед оборонців такий переполох, що наші могли дістати ся крізь вікна і отворити брами майже без опору.

Коли я вибіг до сїнний, були они переповнені француским вояками і я наткнув ся саме на маршалка Ляна, коли входив зі своїм штабом.

Задержав ся і почав уважно прислухувати ся мому оповіданю.

— Знаменито, ротмістре, знаменито! — крикнув. — О такім подвизї належить сейчас повідомити цісаря.

— Я хотів би додати, ексцеленцие — відозвав ся я — що я довів лиш розпочате діло до кінця. Обдумав его і приготовив Губерт, а переплатив то житєм.

— Не забудемо о его услугах — відповів маршалок.— Впрочім минуло вже пів до пятої, а ви, пане ротмістре, мусите бути по тільких пригодах дуже голодні. Я і мій штаб їмо снїданє в місті. Впевнюю вас, що будете для нас дуже милим гостєм.

— З вдячностию приймаю запрошенє, ексцеленцие — відповів я. — Але маю ще перед тим до полагодженя малу стрічу, яка мене від того здержує.

Вдивив ся на мене здивований.

— О тій годині?

— Так, пане ґенерале — відповів я. — Мої товариші оружия, котрих я вчера мав приємність пізнати, взяли би менї за зле, колиб я перше з ними не бачив ся.

— Коли так, то до побаченя — сказав маршалок і пійшов дальше.

Я вибіг крізь дуже ушкоджену монастирску браму.

Коли я прийшов до моєї комнати без криші, в котрій перебрано мене за монаха, скинув рясу, всадив на голову чако і опоясав ся шаблею, яку я там полишив.

Ставши ось так щасливо знов гузаром, удав ся я на означене місце. З розворушеня крутилось менї ще всьо в голові, я був незвичайно утомлений по тільких пригодах минувшої ночи.

Цїла та вандрівка досьвіта, горіючі огнї в таборі, їх гризучий дим і гамір побуджених із сну вояків, всьо то видавалось менї мов сон.

Серед гуку труб і накликувань збирала ся піхота, бо вибух і военні оклики дали їм знати, що стало ся.

Я спокійно ішов дальше, аж вкінци дійшов до малого ліска коркових дерев, що був поза стайнями кавалєриї.

Там побачив я моїх товаришів оружия в однїй громадї, а кождий мав при лївім боцї шаблю. Поглянули на мене здивовані, коли я до них наближав ся. Може бути що з тим зачорненим від пороху лицем і закровавленими руками видав ся я їм иншим Жерардом, не тим молоденьким ротмістром, з котрого минувшого вечера так насьмівали ся.

— Добрий день панам! — відозвав ся я голосно. — Незвичайно менї прикро, що ви мусїли ждати на мене, але я не міг розпоряджати моїм часом.

Не відповіли нїчого, але поглянули на мене уважно. Ще нинї бачу їх перед собою, стоячих в рядї, великі і малі, грубі і худі. Олївіє з своїм величезним вусом, вузке, живе лице Пеллєтана, молодого Удена, оживленого радостию, що перший раз в житю буде мати поєдинок, Мортієра з чолом перетятим шаблею. Я відложив на бік чако і витягнув шаблю.

— Панове — сказав я — вибачте, але маршалок Лян запросив мене на снїданє, а не можу позволити на то, аби ждав на мене.

— Що ви під тим розумієте? — спитав майор.

— Прошу мене звільнити з моєї обіцянки,

лосами против 52, але що небуло більшости голосів двох третин, то відкинене відповіди не має значіня і інтерпеляция не буде предложена цареви до порішеня.

Сенатори і посли департаменту Марн відбули конференцію з членами управи виноградників і зазначили, що мають вражіне, що всіх насильства допустили ся люди, котрі зовсім не мешкають в тій околици, або бодай в справі управи шампаньского винограду зовсім не інтересовані. Союз виноградників видав відозву, в котрій вказує на ухвалу палати депутованих, якою уневажнено ухвалу сенату і взиває виноградників, щоби ждали спокійно на рішене державної ради і здержували ся від насильств. Мандатариї народу повинні до сеї пори задержати свої мандати. Представники виноградиків з 16 громад оповістили заяву, в котрій виступають против рабунків і підпалів і кажуть, що їх допускали ся анархісти з инших околиць, на що суть докази. Збори виноградників в Вантей ухвалили резолюцию, в котрій похвалює ся насильства.

З Константинополя доносять, що представитель Чорногори мав вчера конференцию з турецким міністром справ заграничних в справі підозрінь, немов би Чорногора підпирала рух Малісорів. Представитель Чорногори відпер закид, немов би ворохобники мали яку небудь поміч з Чорногори, але при тім признав, що є можливість, що в поодиноких случаях осілі над границею Чорногорці, споріднені з Малісорами підпирали їх. Чорногорці ті належать до католицкого чорногорско-альбаньского племени Сатреш. Вкінци представитель Чорногори впевнив, що Чорногора придержує ся строго невтрального становища, а дальше домагав ся уставленя сильного войскового кордону вздовж границї, аби охоронити Чорногору перед нападами ворохобників. Міністер обіцяв то зробити.

Новинки.

Львів, 15 цьвітня 1911.

— **Устні іспити зрілости** в школах середних в лїтнім реченци 1911 розпічнуть ся: А) в гімназиях: в Новім Санчи дня 1 червня; в Бережанах, Бродах, в Коломиї (руска гімназия), у Львові (руска гімназия і II німецка гімназия), в Перемишли (руска гімназия, в Самборі, Станиславові (II гімназия), в Стрию (головне заведене) в Тернополи (I польска гімназия) і в Ярославі дня 2 червня; в Новім Санчи (II) 8 червня; в Перемишли (I польска) 9 червня; в Стрию (філїя) 11 червня; в Бучачи, Дрогобичи, Станиславові (I), Тернополи (II польска) 13 червня; в Ряшеві (I) 16 червня; в Золочеві в Ряшеві (II) 19 червня; в Тернополи (руска гімназия) 23 червня; — Б) в школах реальних: у Львові (I) дня 2 червня, (II) 13 червня; в Снятинї 6 червня; в Станиславові і Ярославі 19 червня; в Тернополи 24 червня; — В) в приватних женьских гімназиях: Софії Стшалковской у Львові 26 мая; — Г) в приватних женьских лїцеях: СС. Уршулянок в Коломиї і Ольги Філїппі у Львові 29 мая; — в рускім інститутї для дївчат в Перемишли дня 16 червня.

Письменні іспити відбудуть ся у всіх наведених повисше заведенях на три тижднї перед тим заким розпічнуть ся устні іспити.

— **На оногдашних заг. зборах** руск. Тов-а педагогічного вибрано на внесене о. І. Лежогубского на місце уступивших зглядно вильосованих виділових (пп. дра Ковшевича, дра О. Макарушки, котрий став директором шкіл Товариства і есть від довшого часу недужий, К. Малицкої і дир. Алиськевича) головою о. Тита Войнаровского, адв. дра Филипа Евина, п. К. Малицку, дир. Вітошиньского, Ром. Кульчицкого, п. Евг. Ясеницку і Гр. Мартинюка. До контрольної комісиї вибрано одноголосно: о. Залужного, дра В. Левицкого і Н. Пшепюрского. Прочі члени після постанов статута позістали ще на оден рік.

— **Зима замість весни.** З Праги доносять, що в горах Рудавах настала в послїдних днях страшна заметіль снїгова. В декотрих сторонах снїг лежить верствою на метр грубою. Студінь настала в послїдних днях в цїлій Европі, а морози доходили до 8 степенів і більше. Після погляду метеорольоґів може тепер трохи потеплїє, але красної погоди теплих сонїчних днів ще не можна сподівати ся.

— **III. межинародний конґрес уніоністів** відбуде ся у Велеградї коло Угорского Градища на Мораві в днях 26 до 29 липня с. р., в котрім можуть взяти участь всї, що інтересують ся справою восточної церкви і унією. Письмо А. Яшека „Що есть кирило-методіевска идея?", яке також появило ся, оріентує найлїпше о уніоністичних змаганях славяньских католиків і подає коротко збірану історию схізми і уніонізму. — *Велеградска Академія.*

— **Шампаньска війна.** У Франциї вибухла оріґінальна але незвичайно завзята борба о шампаньске вино. Читачі наші знають вже по части з телеґрам, що діє ся в сторонах міст Аі, Райнс, Епернe і др. Міста ті лежать в департаментї Марн а місто Троає в сусїднім департаментї Об (Aube). Отже виноградарі, властителї виноградників в обох тих департаментах станули до борби одні против других. В департаментї Марн росте найлїпший виноград, з котрого можна робити т. зв. шампаньске (мусуюче) вино, і властителї виноградників в тім департаментї переперли перед кількома роками то, що лиш вино роблене з їх винограду, може називати ся „шампаном" або иншими сло-

---

що кождому з панів присьвячу пять мінут часу і позволити на то, аби я вас всіх разом заатакував.

Я ждав, що на то відповідять.

Їх відповідь була правдиво красна і правдиво француска. В одній хвили дванацять шабель вилетїло з пхов і запрезентувало передомною.

Стояли передомною всї, непорушно, нога при нозї, а кождий держав перед собою шаблю як сьвічку.

Я подав ся крок назад. Поглянув по всїх, а кождому сьміло в очи. Тим очам на хвилю не міг я навіть вірити. Ті самі люди, котрі перед кількома годинами насьмівали ся з мене, ті самі люди віддавали менї тепер почесть!

Всьо виясниło ся для мене.

Я пізнав, що они набрали иншого пересьвідченя о менї і хотїли змити з себе пятно, яке вчерашного вечера самі на себе наложили. Супротив небезпечности чоловік може задержати зелїзні нерви, але нїколи супротив зворушеня.

— Товариші! — крикнув я. — Товариші!

Дальше не міг я вже вимовити нї слова.

Олївіє вхопив мене в пояс, Пеллетан за праву руку, Мортіє за лїву, инші чепили ся моїх плечий... зі всїх сторін усьміхали ся до мене радостию сияючі лиця...

Такий був мій перший виступ в гузарах Конфлянса...

III.

Серед могучої францускої армії був лиш один офіцир, до котрого Анґлїйцї під Веллїнґтоном чули глубоку, тревалу і непобориму ненависть. Між Французами були що правда грабіжники, грачі, галабурдники, пройдисьвіти і всїляка голота. Тим всїм могли були простити всьо, бо такого рода людий мали також досить в своїх рядах.

Але один офіцир з відділу Массени допустив ся злочину нечуваного, невисказаного, обридливого. Говорено о тім лиш тодї, коли якась фляшчина одна і друга розвязала язики, а проклони сипали ся тодї як з рога обильности. Вість о тім дістала ся до Анґлїї, а льорди, не маючі впрочім понятя о подробицях війни, червонїли як раки з гніву, чуючи о тім, підносили свої рябі, затиснені кулаки до неба і кляли, кілько влізло ся.

І хтож инший міг бути тим злочинцем, як не наш приятель Стефан Жерар, ротмістр гузарів Конфлянса, той хоробрий їздець, любимець пань і гордість шістьох бриґад легкої кавалерії?!

Найдивнїйше було то, що чоловік овіяний таким лицарским духом, допустив ся так поганого дїла, за який зненавиджено его в цїлій Анґлїї, а найлїпше з того всього то, що сам не знав о тім, що допустив ся так тяжкого злочину супротив тих людий. На злочин его не можна було найти назви. Умер в пізнім віці, а помимо великого довіря до себе самого, яке прикрашувало або опоганювало его характер, не причував, що тілько тисяч Анґлїйців було би его повісило власними руками на першій лїпшій сухій галузи.

Противно, ту пригоду зачисляв до ряду тих, о котрих так радо оповідав в каварни в кружку своїх знакомих, сьміючи ся при тім дуже, особливо коли при столї станула фляшчина доброго вина. Очи єму блищали, як дві звізди, коли оповідав о тих великих, минувших часах, коли Франция під Наполеоном зірвала ся до лету як ангел мести, величава і страшна рівночасно, а цїла Европа корила ся перед нею.

— Мої панове — оповідав о тім ротмістр. — Було то під конець 1810 року. Я, Массена і инші перли Веллїнґтона чим раз більше назад і сподївали ся, що разом з его армією запхаємо его в филї ішпаньскої ріки Тахо.

Коли ми були у віддаленю двацятьох миль від Лїсбони, побачили, що рахунок трохи не годив ся. Що той хитрий Анґлїєць зробив?

Під місцевостию Торрес-Ведрас накипув шанцї і укріпленя, так що навіть ми не могли крізь них продерти ся. Накинено їх півперек через цїлий півостров, а ми загнали ся так далеко, що не могли відважити ся на відворот. Також довідались ми, що борба з тими людьми, то не була борба з дїтьми.

Що нам полишало ся? От розложити ся перед тими валами і облягати їх.

Тревало то пів року, а получене було з такими великими небезпечностями і трудами, що Массена сам відтак говорив о собі, то на его тїлї нема нї одного волоска, котрий би в тім часї не посивів.

Що до мене — не богато я журив ся нашим положенем, більше обходили мене конї, які справдї потребували відпочинку і зеленої паші. Впрочім ми пили краєве вино і переводили час, як удало ся.

В Сантарем мав я дівчину... але не говорім лїпше о тім. Приличний чоловік має все ту привичку, що нїколи не скаже нїчого, хоч правда може зазначити, що міг би сказати дуже богато.

Отже одного дня велїв менї Массена прийти до себе. Застав я его в шатрі задуманого над якоюсь мапою. Поглянув на мене мовчки властивим собі пронизуючим поглядом, а по его лици пізнав я, що розходить ся тут о дуже поважну річ. Був дуже зденервований і в дуже лихім настрою, однак моя поява видко успокоїла его і додала єму відваги. Все то лїпше, коли має ся довкола себе відважних людий.

— Полковнику Стефане Жерарде — відозвав ся вкінци — я чув про вас, що ви хоробрий, відважний, підприємчивий, а деколи навіть шалений офіцир.

Не було нїколи моїм звичаєм притакувати таким похвалам, хоч глупим було би перечити тому. Я лиш задавонив остро́гами і засалютував.

— Ви також знаменитий їздець.

І тому я не заперечив.

— І найлїпший борбник в шістьох бриґадах легкої кавалерії.

Массена був звістний з того, що все мав найлїпші відомости.

(Дальше буде).

вами, що лиш з їх винограду можна виробляти шампаньске вино. Они накинулись були також на фабрикантів того вина за то, що они спроваджували до своїх фабрик виноград з департаменту Об а навіть ще гірший материял з подальших департаментів а навіть із заграниці та зачали домагати ся від правительства, щоби оно обмежило ту фабрикацию. Отже правительство уповажнене парляментом до того, видало розпоряджене, котрим точно відмежило ті сторони, в котрих можна виробляти шампаньске вино. Від того дня, коли то розмежене зроблено (17 грудня 1908) департамент Об був вже вилучений з области шампаньского вина а для тамошних виноградарів був то тяжкий удар.

Виноградарі з департаменту Марн постарали ся навіть о то, чи би ту постанову хоч би й тихцем не можна змінити. Закон постановляє, що фабрика, котра виробляє вино з винограду признаного шампаньским і з винограду признаного нешампаньским, не сьміє робити то в одній і тій самій фабриці, лиш фабрика „шампаньского" вина з „нешампаньского" винограду мусить бути улицею відмежена від головної фабрики. Недовірчиві виноградарі з департаменту Марн пильнували дуже того, щоби хтось не провинив ся против тої постанови. Перед кількома місяцями напали они були на одну фабрику, котру мали в підозріню, і побили кілька тисячів фляшок та повиливали вино на землю длятого, що оно ніби то не походило з винограду, що ріс на їх земли.

В виду такого стану річий зачали виноградарі з департаменту Об домагати ся зміни дотеперішної постанови і відгрожували ся навіть революциєю. Правительство видячи, що треба щось зробити, заявило перед кількома днями в сенаті, що предложить знов справу розмежена а сенат заявив ся навіть против розмежена. Коли вість о тім наспіла до департаменту Марн, викликала там велике роз'ярене. В Еперне вібрало ся 102 президентів відмежених округів шампаньских і постановили противити ся новому розмеженю. Коли же небавком опісля наспіла вість, що сенат хоче таки зовсім скасувати розмежена, то виноградарів взяла така злість, що они готові були силою ставити тому опір.

Пів милі від Еперне лежить місцевість Дізі Мажента (Duzy Magenta), де відбували ся також збори виноградарів. На зборах було яких 2.000 людий. Коли наспіла вість з Парижа постановили они показати, що готові ставити завзятий опір. В одній хвили кинули ся на фабрику шампаньского вина фірми Кастелян, добули ся до пивниці і знищили все, що їм лиш попало під руки, розбили 230.000 фляшок з вином і бродили по коліна в шампаньскім вині. Часть тих демонстрантів, до котрих прилучила ся опісля і всіляка зволоч, винники в тім значіню того слова, як его у нас понимають — пияки, волоцюги і злодії — пустились відтак до Раймс, Ємівр, Аі і других міст та стали там нападати на фабрики і склепи, нищили і рабували що лиш дало ся а коли появило ся войско, зачали ставити барикади на улицях. Оттак розпочала ся шампаньска війна, котра ще й доси не скінчила ся.

Телеґрами.

Реймс 15 цьвітня. Летун Делявж, котрий на аероплянї підняв ся у воздух впав внаслідок сильного вітру і тяжко потовк ся.

Бар сір Об 15 цьвітня. Демонструючі виноградарі хотіли вечером о 9 год. добути ся до префектури; войско їх розігнало. Комісаря поліциї і кількох офіцирів обкидано камінєм. О 11 год. в ночи настав спокій.

Бар сір Об 15 цьвітня. Арештованого вчера Роа випущено на волю на просьбу комітету виноградарів, котрі прирекли, що залишать демонстрацию.

Вашінґтон 15 цьвітня. Президент Тафт відбув нинї довшу нараду з секретарем державним Ноксом о подіях в Дуґлес (в Арізонї) на мехіканьскій граници. Правительство мехіканьске і проводирів повстанців повідомлено, що правительство Сполучених Держав не буде терпіти того рода борби на граници як коло Аґва Пріета.

Ціна збіжа у Львові.
дня 14-го цьвітня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·—	до 11·20
Жито	7·—	„ 7·20
Овес	8·30	„ 8·50
Ячмінь пашний	8·—	„ 8·30
Ячмінь броварний	8·30	„ 9·50
Ріпак	—·—	„ —·—
Льнянка	—·—	„ —·—
Горох до вареня	8·50	„ 12·—
Вика	9·50	„ 10·—
Бобик	8·—	„ 8·30
Гречка	—·—	„ —·—
Кукурудза нова	—·—	„ —·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„ —·—
Конюшина червона	65·—	„ 80·—
Конюшина біла	85·—	„105·—
Конюшина шведска	65·—	„ 70·—
Тимотка	45·—	„ 55·—

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих
обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди посіішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненєм числа мінутових.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·12*), 11·02
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·16, 8·10, 11·14, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·34, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·50*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.